

ZAPISNIK

sa sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, održane 18. rujna 2003. godine u Ministarstvu pravosuđa, uprave i lokalne samouprave.

Nazočni članovi: Nenad Vuković, Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika,

Vlado Rebić, Nezavisni sindikat MUP-a,

Edgar Franjul, Sindikat policije Hrvatske,

Irena Cvitanović, Ministarstvo rada i socijalne skrbi,

Milka Čeh, Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne samouprave,

Sanda Pipunić, Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne samouprave

Ostali nazočni: Vesna Šiklič Odak, Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne samouprave.

Sanja Serdar, Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika.

Započeto u 10 sati.

Nakon uvodne rasprave usvojen je:

DNEVNI RED

1. Prihvaćanje zapisnika sa sjednice Zajedničke komisije od 14. 05. 2003.
2. Rješavanje po zahtjevima za tumačenje Kolektivnog ugovora.
3. Razno

Ad. 1. Nakon provedene rasprave jednoglasno je donijet

ZAKLJUČAK

Prihvaća se zapisnik sa sjednice Zajedničke komisije od 14. 05. 2003.

Ad. 2. Nakon provedene rasprave i glasovanja jednoglasno je donijet, osim Uz t. 13. za koju je glasovalo 5 članova za i jedan protiv

ZAKLJUČAK

Donijeta su sljedeća tumačenja, odnosno dogovoreni odgovori prema točkama pripremnog materijala:

Uz t. 1.

čl. 49. Kolektivnog ugovora – troškovi prijevoza

A:

Pravo na naknadu troškova prijevoza imaju svi službenici i namještenici koji koriste prijevoz za odlazak i dolazak s radnog mjesta.

Mjesni prijevoz

Pod pojmom mjesni prijevoz podrazumijeva se javni prijevoz organiziran u mjestu rada službenika i namještenika (autobusne ili tramvajske linije na lokalnoj razini).

U mjestu gdje postoji mogućnost kupnje godišnje karte troškovi prijevoza svim službenicima i namještenicima isplaćuju se na način da se isti, na početku godine za tekuću godinu, trebaju izjasniti o načinu, da li žele da im se osigura godišnja karta za mjesni prijevoz ili da im se svaki mjesec isplaćuje 1/12 cijene godišnje karte.

Ukoliko službenik ili namještenik izabere da mu se svaki mjesec isplaćuje 1/12 cijene godišnje karte, razliku iznosa mjesečne naknade za mjesni prijevoz i stvarnih troškova prijevoza podmiruje sam.

U mjestu gdje ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte službenici i namještenici imaju pravo na mjesečnu kartu ili, ovisno o njihovoj želji, pravo na naknadu troškova u visini cijene mjesečne karte, a ako u mjestu rada ne postoji niti mjesečna karta, već samo dnevna karta, imaju pravo na isplatu naknade troškova u visini stvarnih izdataka prema cijeni pojedinačne (dnevne) karte.

U mjestu rada gdje nije organiziran mjesni prijevoz službenici i namještenici imaju pravo na naknadu troškova prijevoza u visini cijene godišnje karte najbližeg mjesta u kojem je taj prijevoz organiziran, odnosno u visini 1/12 cijene te godišnje karte, a koja im se isplaćuje svakog mjeseca u godini i to neovisno o udaljenosti mjesta stanovanja od mjesta rada.

Međumjesni prijevoz

Pod pojmom međumjesni javni prijevoz podrazumijeva se javni prijevoz organiziran za prijevoz između dva ili više mjesta koji može biti županijski ili međužupanijski ovisno o mjestu prebivališta službenika ili namještenika.

U slučaju da je mjesto stanovanja udaljeno do 100 km od mjesta rada službenik ili namještenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza na posao i s posla međumjesnim javnim prijevozom u visini cijene mjesečne karte javnog prijevoznika, a u slučaju da ne postoji mjesečna karta u visini zbroja mjesečne cijene pojedinačne karte javnog prijevoznika.

U slučaju udaljenosti mjesta stanovanja od mjesta rada većoj od 100 km, naknada troškova prijevoza na posao i s posla međumjesnim javnim prijevozom utvrđuje se posebnom odlukom čelnika državnog tijela.

Ako službenik i namještenik koji koristi međumjesni prijevoz, **mora** od mjesta prebivališta do stanice međumjesnog prijevoza koristiti i mjesni prijevoz, odnosno ako **mora** sa stanice

međumjesnog prijevoza koristiti i mjesni prijevoz do posla, ima pravo i na naknadu troškova prijevoza u mjestu stanovanja odnosno u mjestu rada, **ovisno o mjesnim prilikama.**

Mora li službenik ili namještenik u konkretnom slučaju koristiti mjesni prijevoz u mjestu prebivališta (od mjesta stanovanja do stanice međumjesnog prijevoza), odnosno u mjestu rada (od stanice međumjesnog prijevoza do mjesta rada), ocjenjuje čelnik tijela, vodeći računa o mjesnim prilikama, odnosno o tome da li postoji stvarni trošak prijevoza.

Iznimno, kada red vožnje javnog prijevoznika nije prilagođen radnom vremenu, pa službenik ili namještenik mora pri dolasku na posao koristiti jednu vrstu prijevoza (npr. vlak), a pri odlasku s posla mora koristiti drugu vrstu javnog prijevoza (npr. autobus), naknada troškova prijevoza utvrđuje mu se u visini stvarnih troškova.

Za vrijeme odsutnosti službenika ili namještenika iz službe odnosno s radnog mjesta tijekom godine dulje od jednog kalendarskog mjeseca, službenik ili namještenik nema pravo na naknadu troškova prijevoza za taj mjesec.

B:

Sukladno članku 98. stavku 5. Kolektivnog ugovora, ugovorne strane dužne su pridržavati se tumačenja danih od strane Zajedničke komisije. Obzirom da tumačenja Zajedničke komisije nisu propisi, nego pojašnjenja odredaba Kolektivnog ugovora, ista se odnose na slučajeve iz Kolektivnog ugovora nastale od dana početka primjene Kolektivnog ugovora, odnosno od dana njegovoga potpisivanja - 13. prosinca 2001. godine, bez obzira kada je Zajednička komisija dala svoja tumačenja.

Obzirom da je Zajednička komisija, u cilju pravilne primjene Kolektivnog ugovora i pronalaska najpogodnijih rješenja u primjeni pojedinih njegovih odredaba, u nekoliko slučajeva izmijenila svoja ranija tumačenja određenih spornih odredaba Kolektivnog ugovora, **ovim putem se ugovorne strane upućuju da su u takvim slučajevima dužne pridržavati se onoga tumačenja Zajedničke komisije koje je kasnije dano (kojim je izmijenjeno ranije dano tumačenje istih odredaba Kolektivnog ugovora).**

Uz t. 2.

čl. 39. Kolektivnog ugovora

A: - dodaci na plaću i dodaci na osnovnu plaću

Uvećanje plaće za 150% za rad na blagdane, neradne dane utvrđene zakonom i na Uskrs iz čl. 39.st. 3. Kolektivnog ugovora i dodaci na osnovnu plaću iz st. 1. istog članka međusobno se ne isključuju.

B: - način obračunavanja broja slobodnih dana (st. 4.)

Broj slobodnih dana koje koristi službenik ili namještenik po osnovu prekovremenog rada, utvrđuje se na način da se broj ostvarenih sati prekovremenog rada preračunava u redovne sate rada u omjeru 1:1,5, odnosno da je 1 sat prekovremenog rada = 1 sat i 30 min. redovnog sata rada, te se dobiveni broj dijeli sa brojem sati njegovog rasporedom utvrđenog dnevnog radnog vremena.

C: - dodatak na osnovnu plaću za dvokratni rad s prekidom dužim od 1 sata

Kod dvokratnog rada s prekidom dužim od 1 sata, službenik ili namještenik ima pravo na uvećanje osnovne plaće od 10 % na ukupnu ostvarenu satnicu, odnosno na sve sate rada ostvarene u dvokratnom radnom vremenu.

Dvokratni rad s prekidom dužim od 1 sata ne smatra se smjenskim radom, pa službenik ili namještenik koji radi dvokratno s prekidom dužim od 1 sata nema pravo na dodatak za rad u drugoj smjeni.

D: - izračun prekovremenih sati kod rada u turnusu

Pod redovnim mjesečnim fondom sati podrazumijevaju se sati ostvareni kroz redovan rad i sati na osnovu državnih blagdana koji su bili u tom mjesecu, a za koje je primljena naknada plaće. Ako službenik ili namještenik radi na blagdan, nema pravo na naknadu plaće na osnovu blagdana, nego pravo na plaću uvećanu za 150%, a u slučaju da mu ostvareni sati rada prelaze redovan mjesečni fond sati i pravo na dodatak na osnovnu plaću za prekovremeni rad.

E: - dnevnicu i dodaci na plaću

Dnevnica nije naknada za rad, odnosno zamjena za plaću, nego služi za pokriće povećanih troškova na službenom putu, te s obzirom da službenik dobiva plaću za svoj rad neovisno o tome da li je taj rad ostvaren u mjestu rada ili na službenom putu, onaj službenik koji je zbog specifičnosti poslova radnog mjesta radio na službenom putu noću, prekovremeno, subotom, nedjeljom, odnosno na blagdane, neradne dane utvrđene zakonom i na Uskrs (npr. vozači, službenici policije i drugi službenici kod obavljanja poslova osiguranja, pratnje, ispomoći i sl.), ima pravo na uvećanje osnovne plaće, odnosno plaće sukladno čl. 39. st. 1., 2. i 3. Kolektivnog ugovora, odnosno može koristiti slobodne radne dane za ostvarene sate prekovremenog rada sukladno st.4. navedenog članka Kolektivnog ugovora.

Ovim tumačenjem zamjenjuje se ranije tumačenje Zajedničke komisije doneseno na sjednici održanoj 06. lipnja 2002. godine, a koje glasi:

«Pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad iz čl. 39. Kolektivnog ugovora i pravo na dnevnicu iz čl. 46. Kolektivnog ugovora međusobno se isključuju, što znači da službenicima i namještenicima za vrijeme službenog puta pripada isključivo dnevnicu a ne i naknada za prekovremeni rad.»

te tumačenje doneseno na sjednici održanoj 11. studenog 2002. godine, a koje glasi:

«Dnevnica iz čl. 46. Kolektivnog ugovora i dodaci na plaću iz čl. 39. međusobno se isključuju.»

Uz t. 3.

čl. 10. Kolektivnog ugovora – način obračunavanja prosječne mjesečne plaće

Podnositeljima upita potrebno je odgovoriti da ova Komisija nije nadležna za tumačenje načina obračunavanja visine prosječne mjesečne plaće, te ih uputiti da se sa svojim upitom obrate nadležnom ministarstvu, odnosno Ministarstvu financija.

Uz t. 4.

čl. 45. Kolektivnog ugovora – pravo na pomoć pri nabavi lijekova

Iznimno, službenik ili namještenik može ostvariti pravo na pomoć pri kupnji lijekova, a koji nisu utvrđeni Odlukom o utvrđivanju liste lijekova Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, pod uvjetom da se radi o lijekovima neophodnim za liječenje teže bolesti službenika i namještenika, djeteta ili supružnika, a koje je propisao liječnik specijalist.

Iznimno, pravo na pomoć u visini jedne proračunske osnovice, službenik ili namještenik ostvaruje i za pokriće troškova liječenja službenika i namještenika, djeteta ili supružnika u privatnoj klinici u tuzemstvu ili u inozemstvu, pod uvjetom da je takvo liječenje propisao liječnik specijalist.

Uz t. 5.

čl. 22. i 46. Kolektivnog ugovora – godišnji odmor i službeni put

Podnositelju upita potrebno je odgovoriti da Zajednička komisija ostaje kod svojih tumačenja obzirom da su u skladu s odredbama čl. 22. i 46. Kolektivnog ugovora.

Uz t. 6.

čl. 47. Kolektivnog ugovora – rad na terenu

Rad na terenu podrazumijeva rad službenika ili namještenika izvan mjesta svojega prebivališta ili njegova uobičajenog boravišta radi obavljanja poslova izvan sjedišta poslodavca ili izdvojene poslovne jedinice i kada poslodavac obavlja takvu vrstu djelatnosti koja je po svojoj prirodi vezana za rad na terenu (mjesto rada se razlikuje od mjesta sjedišta poslodavca ili njegove izdvojene jedinice i mjesta prebivališta odnosno njegovog uobičajenog boravišta) i to neovisno o broju dana provedenih na terenu.

Pod službenim putem podrazumijeva se upućivanje službenika i namještenika iz mjesta u kojem je mjesto rada službenika ili namještenika u drugo mjesto radi obavljanja po nalogu za službeno putovanje određenih poslova koji su samo dio poslova njegova radnog mjesta, a u svezi su s djelatnosti poslodavca.

Slijedom navedenog, kako se višednevna ophodnja na moru službenim plovilima policijskih službenika obavlja izvan njihovog mjesta prebivališta ili uobičajenog boravišta i sjedišta poslodavca ili izdvojene poslovne jedinice i obzirom da je takva djelatnost po svojoj prirodi vezana za rad na terenu (moru), te kako se dakle ne radi o upućivanju službenika ili namještenika temeljem naloga za službeno putovanje radi obavljanja samo određenih poslova njegovog radnog mjesta, to se ophodna višednevna služba na moru smatra radom na terenu a ne službenim putem.

Uz t. 7.

čl. 45. Kolektivnog ugovora – bolovanje duže od 90 dana

Tumačenje Zajedničke komisije koje glasi: «Pravo na pomoć u slučaju neprekidnog bolovanja dužeg od 90 dana službenik ili namještenik može ostvariti samo jednom godišnje, pod uvjetom da je kontinuitet od 90 dana neprekidnog bolovanja navršio u tekućoj godini za koju se isplaćuje pomoć», odnosi se i na prošlu godinu, što znači da to pravo ostvaruje i onaj službenik ili namještenik koji je kontinuitet neprekidnog bolovanja od 90 dana navršio u prošloj godini unatoč tome što je zahtjev podnio u tekućoj godini.

U slučaju ponovnog neprekidnog bolovanja od 90 dana u tekućoj godini, navedeni službenik ili namještenik ima pravo na pomoć u visini jedne proračunske osnovice unatoč činjenici da mu je u toj godini već isplaćena pomoć, obzirom da se ista odnosila na slučaj koji je navršio u prošloj godini.

Uz t. 8.

čl. 35. i 41. Kolektivnog ugovora – uvećanje osnovne plaće i bolovanje do 42 dana

A: - uvećanje osnovne plaće za vrijeme bolovanja do 42 dana

Službenik ili namještenik ima pravo na uvećanje osnovne plaće za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža, a koje se uvećanje postotka računa od prvog radnog dana narednog mjeseca od kad je taj radni staž navršen.

Pitanje obračuna naknade plaće za vrijeme odsutnosti iz službe zbog bolovanja do 42 dana regulirano je odredbom čl. 41. st. 1. Kolektivnog ugovora, kojim je **izričito** propisano da službeniku ili namješteniku za vrijeme odsutnosti iz službe zbog bolovanja do 42 dana pripada naknada plaće najmanje **u visini 85% od njegove osnovne plaće ostvarene u mjesecu neposredno prije nego je započeo s bolovanjem.**

Stoga, na visinu naknade plaće zbog bolovanja do 42 dana ne utječe činjenica da je službenik ili namještenik u međuvremenu (za vrijeme bolovanja) navršio godinu radnog staža.

B: - utvrđivanje osnovice

U slučaju kad nije ostvarena plaća u mjesecu koji je prethodio početku bolovanja, kod izračuna naknade plaće za vrijeme odsutnosti iz službe zbog bolovanja do 42 dana (čl. 41. st. 1. Kolektivnog ugovora) treba poći od pretpostavke koliko bi iznosila osnovna plaća u tom mjesecu da je službenik ili namještenik radio.

Uz t. 9.

čl. 64. Kolektivnog ugovora

Ostvarenje prava iz članka 64. Kolektivnog ugovora, odnosno pravo na razliku plaće odnosi se na one službenike i namještenike, prijašnje korisnike prava na rad sa skraćenim radnim vremenom **na svom poslu i na drugom odgovarajućem poslu za vrijeme zaposlenja**, a čija invalidnost je utvrđena zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti prema propisima do 31. 12. 1998. godine.

Uz t. 10.

čl. 27. Kolektivnog ugovora – plaćeni dopust zbog elementarne nepogode

Podnositelju upita potrebno je odgovoriti da o osnovanosti zahtjeva službenika ili namještenika za ostvarenje prava na plaćeni dopust u slučaju elementarne nepogode odlučuje čelnik tijela.

Uz t. 11.

čl. 6. Dodatka I Kolektivnom ugovoru – neto iznosi materijalnih prava

Obzirom na sadržaj odredbe čl. 41. Kolektivnog ugovora - prema kojoj službeniku ili namješteniku za vrijeme odsutnosti iz službe zbog bolovanja do 42 dana pripada naknada plaće najmanje u visini 85% od njegove osnovne plaće ostvarene u mjesecu neposredno prije nego je započeo s bolovanjem - jasno je da se ne radi o ugovorenom neto iznosu, pa odredba čl. 6. Dodatka I Kolektivnom ugovoru u odnosu na članak 41. Kolektivnog ugovora nema smisla i stoga se ne može primijeniti.

Uz t. 12.

čl. 59. st. 2. Kolektivnog ugovora

Tumačenje odredbe čl. 59. st. 2. Kolektivnog ugovora o pravu namještenika na isplatu otpremnine, koje je Zajednička komisija dala na sjednici održanoj 14. ožujka 2003. godine («Čelnik tijela dužan je izraditi program zbrinjavanja viška namještenika ako zbog tehničkih i organizacijskih razloga namjerava u roku od šest mjeseci otkazati rad za najmanje petero radnika. Namještenici kojima se u roku od mjesec dana od dana donošenja programa zbrinjavanja osigura zaposlenje kod privatnog poslodavca, ostvaruju pravo na otpremninu iz čl. 59. st. 2. Kolektivnog ugovora iz razloga što im je prestala služba u državnom tijelu.»),

odnosi se (samo) na slučaj kada su ispunjeni uvjeti iz tog članka – da namješteniku prestaje rad u državnom tijelu zbog poslovno ili osobno uvjetovanog otkaza (u konkretnom slučaju, poslovno uvjetovanog otkaza), što znači da namješteniku pripada pravo na otpremninu samo ako je dobio rješenje o otkazu sukladno zakonu i odradio propisani otkazni rok, te mu istekom otkaznog roka prestao radni odnos u državnom tijelu, neovisno o tome da li je namještenik kasnije počeo raditi kod drugog poslodavca, te neovisno o tome na koji je način došao do novog zaposlenja.

Namješteniku koji za vrijeme otkaznog roka počne raditi kod drugog poslodavca (neovisno o tome da li je sam našao zaposlenje ili se radi o realizaciji programa zbrinjavanja viška namještenika) prestaje rad u državnom tijelu (bilo sporazumom o prestanku radnog odnosa ili otkazom radnika), te obavezno treba donijeti posebno rješenje o prestanku rada u državnom tijelu, jer mu u tom slučaju rad u državnom tijelu prestaje po drugoj osnovi, a ne zbog poslovno uvjetovanog otkaza (zbog ukidanja radnog mjesta), pa u tom slučaju nema pravo na otpremninu iz čl. 59. st.2. Kolektivnog ugovora.

Uz t. 13.

čl. 71. Kolektivnog ugovora

Obzirom da je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o radu («Narodne novine», broj 114/03) drukčije propisano pitanje sindikalnih podružnica i sindikalnih povjerenika – nego u Zakonu o radu koji je bio važeći za vrijeme sklapanja Kolektivnog ugovora - posebno glede njihove registracije – te obzirom da uskoro ističe rok primjene Kolektivnog ugovora, Zajednička komisija je zauzela stanovište da nije svrsishodno upuštati se u analizu i tumačenje čl. 71. st. 2. Kolektivnog ugovora – da li sindikalnom povjereniku pripada pravo na naknadu plaće za puno radno vrijeme na svakih 700 članova sindikata u njegovoj podružnici ili se to pravo ostvaruje na ukupan broj članova pojedinog sindikata i da li sindikalni povjerenik može raditi u jednom mjestu rada, a biti sindikalni povjerenik u podružnici sindikata u drugom mjestu.

Dovršeno u 13. sati.

PREDSJEDNIK ZAJEDNIČKE KOMISIJE

Sanda Pipunić